

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2452/2017
20.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против туженог ББ ДОО, ради поништаја решења о отказу, уговора о раду и ради враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3247/16 од 21.04.2017. године, у седници одржаној 20.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3247/16 од 21.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду ПП 2645/12 од 17.02.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број ... од 05.11.2008. године и да се обавезе тужени да га врати на рад. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3247/16 од 21.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту механичара трећи ниво, радионица централне алатнице биро ... на основу уговора о раду од 24.03.2002. године. Понудом за закључење анекса уговора о раду од 08.10.2008. године тужени је тужиоцу понудио посао механичара оправке за сектор одржавања мотора, радионица, оправки и израде због потреба процеса и организације рада у сектору одржавања мотора због недостатка кадрова у радионици на механичким и хемијским чишћењима који су послови одговарајући за тужиоца. У понуди је наведено да је тужилац дужан да се изјасни у року од осам дана од дана достављања понуде, те да уколико се на понуду не изјасни у остављеном року сматрати да је одбио, а правне последице одбијања понуде су отказ уговора о раду и немогућност остваривања права на новчану накнаду и права на пензијско, инвалидско и здравствено осигурање које остварују незапослена лица у складу са прописима о запошљавању и осигурању за случај незапослености као и да у случају неприхватања понуде задржава право да оспорава законитост уговора пред надлежним судом. Ова понуда потписана је од стране директора ВВ. Према службеној белешци туженог од 24.10.2008. године тужилац је више пута усмено позиван од стране кадровске службе и туженог да потпише понуду за закључење уговора о раду. Тужилац је 24.10.2008. године дошао у биро кадровских и општих послова где је одбио понуду за закључење анекса уговора о раду и доставио изјаву којом тражи друго радно место у складу са својом стручном спремом. Решењем о отказу уговора о раду која је код туженог заведено под бројем .. од 05.11.2008. године тужени је тужиоцу отказао уговор о раду и анекс уговора о раду због одбијања закључења понуђеног анекса уговора о раду. Тужиоцу је престао радни однос даном достављања решења о отказу уговора о раду. Тужилац је одбио пријем наведеног решења, па је решење стављено на огласну таблу туженог 19.11.2008. године, а са ње је скинуто 27.11.2008. године, са којим датумом је тужиоцу престао радни однос.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу.

Према члану 171. став 1. тачка 1. Закона о раду послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао због потреба процеса и организације рада. Одговарајућим послом се према ставу 2. истог члана сматра посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду. По члану 172. став 1. истог закона уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи: разлоге за понуђени анекс уговор, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора (став 1).

Врста послова, врста и степен стручне спреме и други посебни услови за рад на тим пословима утврђује послодавац Правилником о организацији и систематизацији послова.

Имајући у виду да је тужиоцу због потреба послодавца који су образложени у понуди за закључење анекса – недостатак кадрова у радионици на механичким и хемијским чишћењима, понуђено радно место са истим нивоом стручне спреме – ССС

школа, машинске струке који је претходно обављао на радном месту механичар трећи ниво, радионица централна алатница биро ..., да тужилац ову понуду није прихватио, последица неприхватања одлуке је доношење решења о отказу што је тужени у овом случају и учинио.

Нису основани ревизијски наводи тужиоца да му тужени није доставио писмену понуду за анекс уговора о раду лично. Наиме, из исказа саслушаних сведока на рочишту за главну расправу 15.07.2015. године утврђено је да је тужилац прочитао понуду за закључење анекса уговора о раду, изјавио да одбија да је потпише и прими анекс уговора о раду на основу ове понуде већ је предао изјаву у којој је навео да жели да буде распоређен на друго радно место, а не на радно место из понуде за закључење уговора о раду.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић